

Náhradní láska

Sára Kroščenová. 1. A

Email: [REDACTED]

Obchodní akademie, vyšší odborná škola cestovního ruchu a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Karlovy Vary, příspěvková organizace

Láska. Co si pod tímto názvem vůbec představíte? Že by láska mezi partnery, či mateřská láska? Zapřemýšleli jste se někdy nad náhradní láskou, která tam také patří. Mnoho lidí si řekne, že třeba ne, ale co kdybychom začli uvažovat nad tím, jakou lásku mají pociťovat děti bez rodičů a domova. Jak se asi oni cítí, co prožívají a přijdou si nemilovaní, protože nemají nikoho kdo by je mohl milovat.

Když se to vezme, přeci i lidé, kteří by chtěli mít děti, je mít nemohou, protože jsou třeba neplodní a tak dokáží dát lásku skoro stejnou jako mateřskou, i když tyto děti nejsou pokrevně jejich. Pravdou je, že rodina není jen o krvi, rodina je o tom co k tomu druhému člověku cítíte a jak ho milujete. Stačí dát dítěti teplo, ochranu, jídlo, pocity štěstí a lásku a budete šťastná normální rodina jako každá jiná. Přece jen když si vezmete dítě z dětského domova, bude to trvat trochu déle než si zvykne a začne se vám pomalu se vším otevírat. Muselo si toho projít hodně, někdy se stává, že mu třeba zemřou rodiče při autonehodě nebo jsou drogově závislí. Někdy se stává, že ho rodiče nechají už v nemocnici, hned jak se narodí, že nechtějí vychovávat žádné dítě. Jenže matky měly jen posttraumatický šok, který je dovede do takové fáze, že vlastní dítě odmítnou.

A potom jsou tu maminky, které by udělaly cokoliv, aby mohli mít dítě. Chtěly by aby slyšely dětský smích i pláč, chtěly by vychovávat a pečovat o ně. Chtěly by slyšet slovo „mami“. Myslí si, že nemohou, a pak jsou v depresích a stěžují si svým manželům. Zkouší všelijaké varianty, aby otěhotněly, vkládají do toho dost peněz, nakonec zjistí že není žádná šance. Ale neznamena, že když nemůžete mít vlastní dítě, že už nikdy nemůžete mít své děti, můžete se přeci stát pěstouny.

Pravdou je, že to nebude stejné s výchovou jako s vlastním dítětem, ale bude vám někdo na blízku a říkat vám mami a stěžovat si na spolužáky, nebo vám vyprávět o svých prvních láskách.. Náhradní láska, každý se může stát rodičem, i když to nebude pokrevně. Je to stejné, jako když někdo vyhodí zvířátko na ulici a nechá ho tam, protože ho už nechce. Je to kruté a hrozné, že ho nechá na ulici, kde se mu může něco stát. Nakonec se najde dobrý člověk a zvířátko si vezme sebou domů a dá mu všechnu svoji lásku, péči, výchovu a ono ho bude milovat do konce svého života, avšak bude trvat dlouho než vás zvíře pustí k sobě a pak ho budete moct milovat, bude to tehdy, až vám začne věřit a bude chtít pocítit vaši lásku. Dítě to má podobně, něco si zažilo a pak už nechce nikoho a nic. Je na tom psychicky špatně a nikdo mu nechce pomoci, pak se najde ten dobrý, správný člověk, který ho obdaří svojí láskou.

Náhradní láska může být však i v rodině, pravdou je že si rodina bere děti, kterým umřeli rodiče. Nikdo moc nevěří, že úplně cizí člověk dokáže milovat dítě, které ani nezná, snaží se ho poznat a snaží se ho pochopit. Láska může být všelijaká a patří k ní i náhradní láska, přeci pokud milují rodiče adoptované dítě z celého srdce, tak se to považuje za lásku. Najde se dost lidí, kteří mají nevlastní rodiče, ale berou je za vlastní.

Avšak co máme dělat, pokud je dítěti šestnáct, upřímně v tomto roce je malá pravděpodobnost, že vás bude milovat a říkat vám mami, spíše řekne, naval prachy, jídlo a papa. Tak je asi lepší, když si vezmete do péče spíše mladší děti, ale neříkám že šestnáctiletý kluk či dívka netouží po rodičovské lásce, také jim chybí.

Chtěli byste vědět, jaké to je sedět jako rodina u jednoho stolu, už ne jen vy a manžel, ale i vaše dítě. Uživat si, jak dítě roste a být po jeho boku. Vidět ho, jak dospívá a stává se pubertákem, který vám dělá jen radost, puberťáci jsou sice drzí a není to s nimi jednoduché, ale je to celkem zábava. Zním celkem dost lidí, kteří jsou v pěstounské péči, dokonce i u nás v rodině to tak je.

Láska je i náhradní láska, je to pocit štěstí, který vznikne, když si adoptuje dítě neplodný pár, který po dítěti touží. Dají mu to, co potřebuje, a budou ho milovat a vznikne šťastná normální rodinka, která se neliší od ostatních, i když nejsou rodina pokrevně. Rodinou se může stát každý, nejde jen o krev a geny, jde o něco víc. To víc je upřímná a jedinečná láska, která se nedá nahradit ničím jiným.